Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

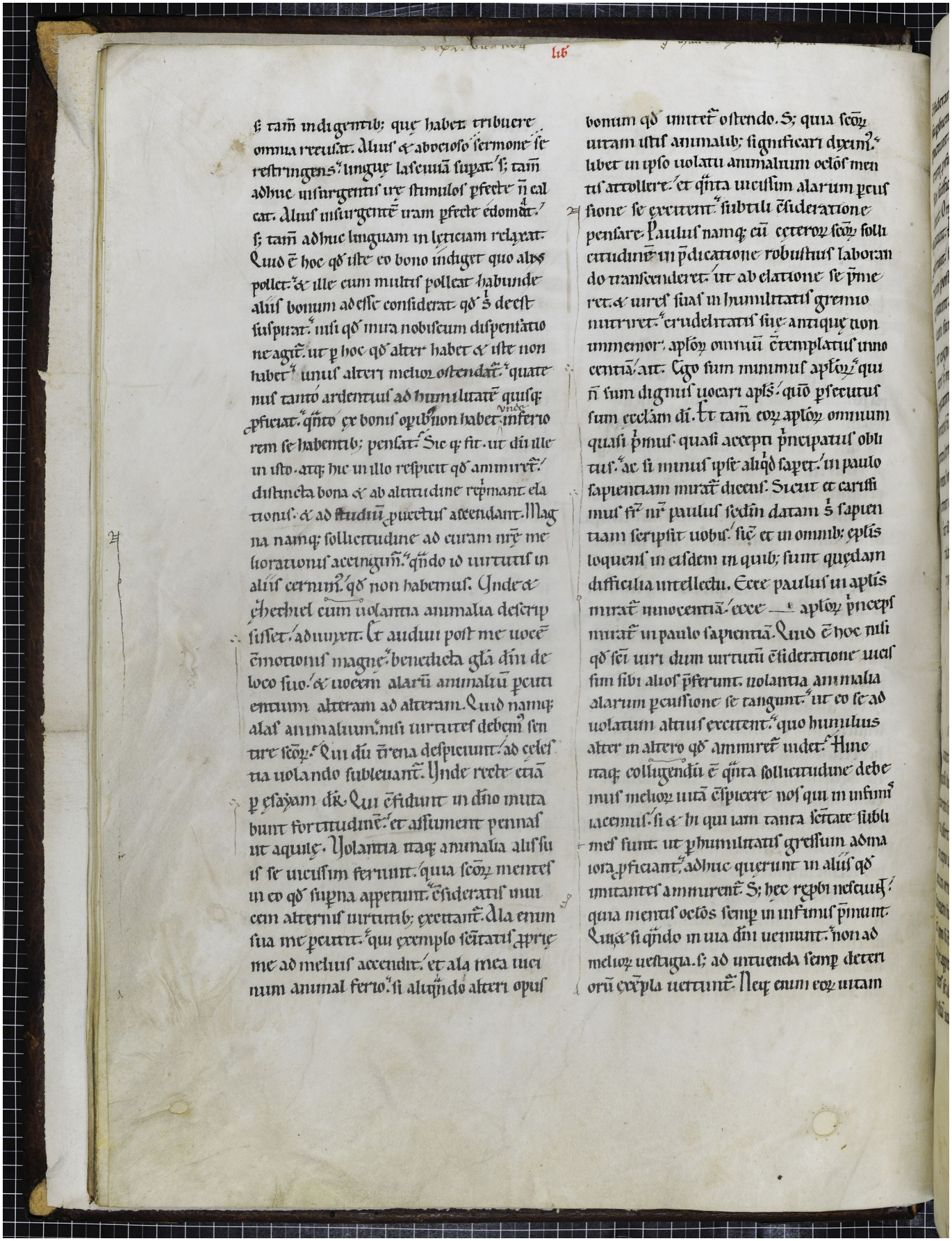

ſ; tam indigentib; que habet tribuere
omnia recusat. Alius cum abocioso sermone se
restringens. linguę lascuiam supat. ſ; tam
adhuc insurgentis ire stimulos pfecte ñ cal
cat. Alius insurgente iram pfecte edomat.
ſ; tam adhuc linguam in letitiam relaxat.
Quid ē hoc qd iste eo bono indiget quo alios
pollet. & ille cum multis polleat habunde
alius bonum ad esse considerat qd ſ deest
suspirat. nisi qd mira nobiscum dispentatio
ne agit. ut p hoc qd alter habet & iste non
habet. unus alteri melior ostendat. quate
nus tanto ardentius ad humilitatē quisq;
pficiat. qnto ex bonis opib non habet inferio
rem se habentib; pensat. Sic q; fit. ut diu ille
in isto. atq; hic in illo respicit qd admiret.
distincta bona & ab altitudine rep̄mant ela
tionis. & ad studiū pfectus accendant. Mag
na namq; sollicitudine ad curam nre me
liorationis accinguñ. qndo id uirtutis in
alius cernim. qd non habemus. Unde &
ezechiel cum uolantia animalia descrip
sisset. adiunxit. Et audiui post me uocē
ēmotionis magne. benedicta glā dni de
loco suo. & uocem alarū animaliū pcuti
entium alteram ad alteram. Quid namq;
alas animalium. nisi uirtutes debem̄ sen
tire scōr. Qui diu ire ena despiciunt. ad celes
tia uolando subleuant. Unde recte etiā
p esaiam dr. Qui ēfidunt in dno muta
bunt fortitudinē. et assument pennas
ut aquilę. Volantia itaq animalia alis su
is se uicissim ferunt. quia scōr mentes
in eo qd supna appetunt. ēsideratis inui
cem alternis uirtutib; exercitant. Ala enim
sua me pcutit. qui exemplo sēctatis pprię
me ad melius accendit. et ala mea uici
num animal ferio. si aliqndo alteri opus
bonum qd imitē ostendo. S; quia scōr
uitam istis animalib; significari dxim.
libet in ipso uolatu animalium oclos men
tis attollere. et qnta uicissim alarum pcus
sione se exercent. subtili ēsideratione
pensare. Paulus namq; cū ceteros scōs solli
citudinē in pdicatione robustius laboran
do transcenderet. ut ab elatione se pme
ret. & uires suas in humilitatis gremio
nutriret. crudelitatis sue antiquę non
immemor. aplos omniū ēcemplatus inno
centiā. ait. Ego sum minimus aplorū. qui
ñ sum dignus uocari apls. quō pseculus
sum ecclam dei. Et tam eos aplos omnium
quasi pmus. quasi accepti pnciparus obli
tus. ac si minus ipse aliqd sapet. in paulo
sapientiam mirat dicens. Sicut et carissi
mus fr nr paulus secūn datam ſ sapien
tiam scripsit uobis. sic et in omnib; eplis
loquens in eisdem in quib; sunt quedam
difficilia intellectu. Ecce paulus in aplis
mirat innocentiā. ecce — aplos pncips
mirat in paulo sapientiā. Quid ē hoc nisi
qd sēi uiri dum uirtutū ēsideratione uicis
sim sibi alios pferunt. uolantia animalia
alarum pcussione se tangunt. ut eo se ad
uolatum altius exercent. quo humilius
alter in altero qd admiret inde. Hinc
itaq; colligendū ē qnta sollicitudine debe
mus melios uita ēspicere nos qui in infimis
iacemus. si & hi qui iam tanta sēctate subli
mes sunt. ut p humilitatis gressum ad ma
iora pficiant. adhuc querunt in aliis qd
imitantes admirent. S; hec repbi nescius.
quia mentis oclos semp in infimis pmunt.
Unde si qndo in uia dni uenimus. non ad
melios uestigia. ſ; ad intuenda semp deteri
orū exempla uertimus. Neq enim eos uitam